

намерение остава на всуе! Да! Сичко е за менъ изгубено. О, каква глупостъ!... Отровна стрѣла, испустена изъ слабата ми ръка, запази живота на господаря ми, а мене хвърли въ пропастъ. — Сега виждамъ, че съмъ билъ съвсемъ недостоенъ. За една пуста слава, за една честъ, азъ си презрѣхъ живота. За менъ спасение вече нѣма, азъ ще бъда погубенъ, безъ да сподуча нѣщо. О, азъ съмъ виноватъ, и вината ми ще ма отведе въ чернія гробъ!

ЯВЛЕНИЕ ВТОРО.

Сѣщія, Драгомиръ.

Драгомиръ. Окаянний Друзе! Ти си хванѣтъ!... и ще бъдешъ погубенъ. Бъди поне вѣренъ на смъртнія си частъ, и открий ми тайната си. Кажй съ каква цѣль искаше да скратишъ живота на господаря си. Азъ те съжалѣвамъ, готовъ съмъ да ти помогна, ако бѣше сторилъ друга грѣшка; но въ този случай, азъ съмъ принужденъ да мълчж.

Цоко. Азъ съмъ виноватъ, познажъ нищо.

Драгомиръ. Нѣма що да правишъ... Такава ти е била сѣдбата отъ боговетъ.

Цоко. Пустата ми сѣдба, пуста да опустѣяше! по-добръ щеше да бъде да не бѣхъ са раждалъ на този свѣтъ.

Драгомиръ. Пази са само боговетъ да не разсърдишъ. Твоята душа ще отиде славно при върховнія Перуна, бъди спокоенъ.

Цоко. Жалъ ми е животътъ; ако бѣхъ свършилъ каквото мислѣхъ, спокойно щѣхъ да умрѣ.

Драгомиръ. Ти като единъ воинъ, трѣба да презирашъ смъртѣта. Самъ си кривъ, защо да са измамишъ отъ единъ Гръкъ. Азъ бѣхъ въ съмнѣние, че той е дошелъ съ тѣзи цѣль, но ти не ма послуша, насилствено искаше да го испроводишъ. Ето отъ неразсѣденіето какво произлиза.